

ges tillægget på 12 klip, mens eventuelt tillæg for sygdom, fødsel m.v. lægges til ved beregningen af, om den uddannelsessøgende har ret til at få ikke-forbrugte klip udbetalt som dobbeltklip. Ved beregningen tillægges også klip, den uddannelsessøgende efter § 17, stk. 2, kan overføre fra en tidligere gennemført uddannelse.

Bemyndigelsen i forslaget st. 5, nr. 2, litra b, tænkes anvendt til at åbne mulighed for, at klip, der er valgt fra eller på anden måde sparet op i en tidligere uddannelse, der er gennemført, kan overføres til en ny uddannelse med henblik på udbetaling af dobbeltklip. Det er fortsat hensigten, at der kun skal være mulighed for at få dobbeltklip i et uddannelsesforløb, der fx består af en bachelor- og en kandidatuddannelse, hvis det samlede forbrug (herunder dobbeltklip) ikke overstiger den sammenlagte normerede uddannelsesetid efter stk. 4.

Bemyndigelsen i forslaget st. 6, svarer til bemyndigelsen i den gældende § 7, stk. 3, 2. pkt., om, at støtte kan udbetales med dobbelt sats i uddannelser med lønnet praktik.

Til § 21

De foreslåede bestemmelser i stk. 1 - 3 svarer til den del af gældende § 4, der ikke er medtaget i den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 3.

Ved den foreslåede bestemmelse i stk. 4 anføres det nu udtrykkeligt, at slutlånstiden kan forlænges, hvis den uddannelsessøgende er blevet forsinket i uddannelsen på grund af sygdom eller andre særlige forhold. Reglerne herom findes i dag kun i bekendtgørelsens § 16, stk. 3, med hjemmel i en generel bemyndigelse i loven. Undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om forlængelsen. Det er hensigten at udforme disse regler efter samme retslinier som i den gældende bekendtgørelse.

Til § 22, § 23 og § 24

Bestemmelserne svarer til gældende § 8 og § 8 a, men er en del omredigerede.

Der er indført begrebet »årsfribeløb«, der er summen af de månedlige fribeløb i støtteåret. Fribeløbene er nu anført med deres fulde beløb (som laveste, mellemste og højeste fribeløb). De forhøjede fribeløb er ikke kun anført som et tillæg til »grundfribeløbet«. Det er nu i denne bestemmelse med en henvisning til § 12, stk. 3, anført, hvordan fribeløbene m.v. reguleres (er anført ved en henvisning i den gældende § 6, stk. 1).

I egenindkomsten indgår efter forslaget § 23, stk. 3, (og den gældende § 8, stk. 2,) bl.a. enhver posi-

tiv indkomst, der kan henføres til eller indgår i den personlige indkomst.

Det foreslås i § 23, stk. 3, nr. 3, at der i egenindkomsten (udover de 3 hidtil nævnte indkomstformer) også fradrages arbejdsmarkedsbidrag, der efter ligningslovens § 8 M fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Arbejdsmarkedsbidragene opkræves første gang i 1994.

Arbejdsmarkedsbidraget efter lov om arbejdsmarkedsfonde indgår ikke i den personlige indkomst, når bidraget indeholdes i lønnen. Hvis bidraget ikke indeholdes i lønnen (fx honorarer og legater), indgår arbejdsmarkedsbidraget derimod i den personlige indkomst, men det fradrages efter ligningslovens § 8 M i den skattepligtige indkomst.

De fleste støttemodtageres personlige indkomst hidrører fra løn, hvori der indeholdes arbejdsmarkedsbidrag. Andre støttemodtageres personlige indkomst hidrører imidlertid helt eller delvist fra indkomst, hvori der ikke indeholdes arbejdsmarkedsbidrag. De kan fx være forfattere, musikere, modeller, tolke og honorarlønnede kirkesangere.

Ved modtagelse af uddannelsesstøtte i hele 1994 kan støttemodtagere, hvis personlige indkomst udelukkende hidrører fra løn, hvori der indeholdes arbejdsmarkedsbidrag, have en bruttoindtægt på 43.819 kr. uden reduktion af uddannelsesstøtten (ved det laveste fribeløb). En støttemodtager, hvis personlige indkomst udelukkende hidrører fra indtægter, hvori der ikke indeholdes arbejdsmarkedsbidrag, kan derimod kun have en bruttoindtægt på 41.628 kr. uden denne reduktion (ved det laveste fribeløb). Det giver en forskel i bruttoindtægt på rundt regnet 2.200 kr. i 1994. I 1997, hvor arbejdsmarkedsbidraget vil være 8,5 pct. vil forskellen med 1994-satsen være 3.620 kr.

Med den foreslåede bestemmelse sker en ligestilling af støttemodtagerne.

Det foreslås endvidere i § 23, stk. 4, at give styrelsen bemyndigelse til i ganske enkelte tilfælde at godkende særlige fradrag i egenindkomsten.

Dispensationsbestemmelsen tænkes kun anvendt i enkelte konkrete tilfælde, hvor støttemodtageren efter en individuel vurdering ellers ville blive urimeligt ringe stillet. Det er ikke hensigten at give adgang til fradrag, det er fortsat bruttoindkomsten, der indgår i egenindkomsten.

Dispensationsbestemmelsen tænkes anvendt fx ved renteindtægter i forbindelse med omprioriteringslån (hvor renteindtægterne stort set svarer til tilsvarende renteudgifter), ved belønning for tapperhed osv. i det omfang disse indkomster er beskattede.